

האליזר

עלון לשבת קודש

בס"ד

דברי מחשבה והלכה, ומהנעשה בבתי הכנסת

להצלחת כל התורמים לעלון, הם ובני משפחותיהם יתברכו בכל הברכות והישועות

נושא השבוע: לקראת רה"ש

י"ט אלול תשפ"ה 1592 (שנה ל')

ההפטרה: "קומי אוריי" (ישעיה ס')

האט,
עוד 11 יום
יום הדין!

פרשת כי תבוא

"ובגוים ההם לא תרגיע ולא יהיה מנוח לכף רגלך" (כוז, סה)

בעל ה"טב לב" מסביר פסוק זה לא כקללה אלא כהוראה והזכרה לאופן התנהגותנו בגלות שתסייע לנו להתקרב להקב"ה ואומר: כאשר מבינים את ערכו העצום של כל רגע ורגע בחיים ומנצלים אותו כראוי כדי לחטוף עוד ועוד מצוות ולהימנע בכל הכוח מלעבור עבירות זוכים להתקרב להשי"ת, כי מה שגורם לאדם לחטוא היא תחושת הזלזול ברגע וההרגשה שבעוד רגע יהיה שוב רגע וכי יש תמיד אפשרות להשלים. באה התורה ללמדנו "ובגוים ההם" גם כשתהיה בגלות, הישמר לך פן "תרגיע" - פן תזלזל ותבטל ערכו של רגע, "ולא יהיה מנוח לכף רגליך" - ותצליח לנצל כל רגע ורגע לעבודת הבורא מבלי להרפות אז תזכה להתעלות במעלות התורה והיראה, ובפרט בימים אלו של חודש אלול, הנקרא חודש הרחמים והסליחות, ננצל את הרגעים המיוחדים הללו לעשות תשובה ונזכה לשנה טובה ומאירה יותר.

(ומתוק האור)

כוזו של רגע אחד של חשבון נפש

הרב יוסף פנחסי זכה להחזיר יהודים רבים בתשובה. היה זה בנסיעה סתמית שלו באחד הכבישים, הוא המתין בסבלנות שהרמזור האדום יתחלף לירוק, כאשר הנוסע ברכב משמאלו הבחין בו, וכנראה זיהה אותו. עד מהרה קרא לעברו מבעד לחלון הפתוח בהתגרות: "הרב, עד שהרמזור יתחלף יש לך הזדמנות להחזיר אותי בתשובה". אמרו אתם, כיצד אפשר להחזיר בתשובה בתוך חצי דקה? אדם אחר מן הסתם לא היה מגיב לקריאה, שאינה אלא התלוצצות בעלמא, אך הרב פנחסי לא התבלבל והגיב: "סע קדימה! מדוע עצרת?" ענה הנהג "אני לא יכול לנסוע! הרמזור אדום!", "מה אכפת לך לנסוע באדום?" שאל הרב, "הרי אין פה משטרה!". "מה פתאום שאסע באדום? יתכן שיש פה מצלמה נסתרת. יתפסו אותי, אקבל קנס גבוה וגם נקודות". "ואולי יש מצלמה גם מלמעלה?" אמר הרב. בדיוק באותו רגע התחלף הרמזור לירוק, ושני הרכבים שעטו קדימה, כל אחד לדרכו. חלפו כמה חודשים, אל הרב פנחסי ניגש יהודי מזוקן וברך אותו לשלום. הרב לא הכירו ושאל: "מי אתה?", "אני מהמצלמה למעלה", השיב לו, "ההוא מהרמזור" ... התברר כי אותו משפט בודד שאמר לו הרב חדר לליבו, טלטל אותו כהוגן וגרם לו לחזור בתשובה.

(דירשו)

לא לדחות אף יהודי

(מפי הרב אליעזר יודטובסקי)

מעשה שהיה

אברך פלוני נקלע לבית כנסת בתל אביב. מתפללי בית הכנסת היו יהודים קשישים.

רגעים ספורים לאחר שניכנס הוא שמע את גבאי בית הכנסת מכריז, שהיום לא

התקיים השיעור הקבוע, משום שהרב לא הגיע.

'מי יודע אם לא לשם כך זימן אותי הקב"ה למקום הזה בדיוק עכשיו? מן הסתם מדובר בשיעור משניות שאיני צריך להתכונן יותר מדי לקראתו, הרהר בליבו, ובלי לחשוב יותר מדי אמר לגבאי: "אני אמסור את השיעור היום!". הגבאי סקר אותו במבטו והכריע: "יהי כן". נותרה לו רק דקה אחת לתחילת השיעור, הוא ניצל אותה לברר אצל הציבור באיזו מסכת הם אוחרים. "אהלות", השיב אחד הזקנים, וליבו נפל. אהלות? הוא לא יודע מימינו ומשמאלו במסכת הזאת. כשהציע את עצמו סבר שהשיעור הוא

ע"פ "אור החיים" אופק תל אביב * לא לעיין בזמן תפילה * שקיעה 6:43-6:51 * סוף זמן ק"ש 8:52-8:51

יציאת ש"ס ר"ת: 8:06

יציאת שבת: 7:21

כניסת שבת: 6:31

רק לקרוא כמה משניות בסדר מועד ולהסביר אותן, דבר שאינו דורש ממנו הכנה מוקדמת. הקשיש שישב לידו הבחין במבוכתו וקרא לעברו: "אל תדאג, אני אעזור לך". הוא העיף בו מבט, בעל בית, מה כבר יוכל לעזור לו? אלא שיש הפתעות בחיים. הקשיש התברר ככלי מלא וגדוש, בעל ידיעות עצומות. הוא רק חזר בקול רם על הדברים שאמר הקשיש, ובאופן הזה התנהל השיעור כולו. פלאי פלאים! השתאה, לעולם אי אפשר לדעת מה מסתתר מאחורי בעל בית זקן.

כשהסתיים ה'שיעור' המאולתר ניגש אליו ושאל בפליאה: "איך מגיע יהודי תל אביבי לבקאות כזאת באהלות?". "זה כלום, ממש שטויות", הניף הזקן את ידו, "אבל יש לי ילדים מיוחדים, בן אחד דיין בירושלים, בן שני בסלבודקא..." וכך מנה לפניו את שמונת ילדיו, ששבעה מהם הם בני תורה ותלמידי חכמים. "כעת עוד יותר קשה לי, איך זכית לכל זה?", שאל בפליאה.

"הכל בזכות רבי אליהו לופיאן זצ"ל!", אמר הקשיש "לא יתכן שלמדת בכפר חסידים, איך הגעת לרבי אליהו לופיאן?". השיב הקשיש: "גרתי בלונדון, בגולדס גרין ולמדתי בתיכון המקומי. החברים שלי המשיכו לאוניברסיטה וכמעט כולם נישאו לגויות. ידעתי שזה המסלול הצפוי גם לי, אם אלך לשם, וידעתי שאיני רוצה להתחתן עם גויה. חשבתי: מי יערוב לי שלא אכשל? לאחר הרבה מחשבות, התחבטויות ודיונים החלטתי ללכת ללמוד בישיבה. שמעתי שבלונדון יש ישיבה טובה, "עץ חיים", ראש הישיבה שם היה רבי אליהו. החלטתי ללכת אליו, על אף שלא ידעתי דבר וחצי דבר מדברים שבחור דתי אמור לדעת אותם. רגע לפני שנכנסתי למבחן אצל ראש הישיבה, צדה את עיני גמרא גדולה שהיתה מונחת שם. הספקתי לקרוא את שמה – מסכת ביצה, ומיד נקראתי פנימה. רבי אליהו פנה אלי בחמימות: "איזו מסכת למדת לאחרונה?". שמחתי שיש לי מה לענות, והשבתי בבטחון: "מסכת ביצה". "טוב מאד, אשאל אותך שאלה עליה, מה הדין אם תרנגולת הטילה ביצה בשבת, ויש אחרי זה יום טוב, מה היית עושה עם הביצה הזאת?", כמובן לא ידעתי. רבי אליהו חשב, שכנראה אני חושש לענות, משום שאני סבור שזו שאלה עמוקה. הוא ניסה להרגיע אותי: "זו לא קושיה גדולה, זו משנה מפורשת. מה אתה אומר, מה היית עושה עם ביצה כזאת?".

הייתי מוכרח לענות משהו, והגבתי: 'מה הייתי עושה? הייתי מכין ממנה חביתה'. רבי אליהו חיך אלי ואמר: "התקבלת לישיבה?" והסביר: "ישיבה היא לא בית ספר תיכון, כאן חשוב לי לבדוק שיש לך שכל ישר, את כל שאר הידיעות תוכל להשלים כבר".

מההחלטה הזו של רבי אליהו יצא יהודי תל אביבי בן תשעים וחמש, יודע אהלות ואב לשבט שלם של תלמידי חכמים. כל נכדיו וניניו יושבים ולומדים יומם ולילה, כולם הקימו משפחות של תורה. אלפי שעות של לימוד – בזכות שלא דחה את אותו בחור תם מעל פניו.

הלכות ערב ראש השנה

פינת ההלכה

התרת נדרים א. נוהגים לעשות "התרת נדרים ושבועות" הכללי בבית הכנסת

בערב ראש השנה ובערב יום הכיפורים, כדי להינצל מעונש נדרים ושבועות שנדר ונשבע בכל ימות השנה (כה"ח סי' תקפ"א א' ס"ק כט, ברכי יוסף סי' תקפ"א ס"ק כ"א, חזו"ע ימים נוראים עמ' מז, תורת מועדים לגאון הכז דוד יוסף סי' ז ס"ז) [וההתרה כוללת הפרה של הנדרים והשבועות שנדר כל השנה וכן הודעה לבטל את הנדרים והשבועות שעתיד לנדור ולהישבע במשך שנה הבאה] (חזו"ע ס"ט). הדבר ברור שאין התרה זו מתירה כל נדר שנדר בכל ימות השנה, ויש הרבה נדרים שצריכים התרה מיוחדת אצל הרב כדת [ולכן נדרים שזכר שנדר יפנה לרב לשאול אם ההתרה זו מספיקה לו או צריך התרה מיוחדת אצל הרב שזה תלוי בסוג הנדר שנדר] (תורת מועדים ס"ט).

ב. מאחר והתרת נדרים הכללית מצילה מהרבה נדרים ושבועות שנודר ונשבע במשך השנה, חובה קדושה שכל אחד ואחת ישתתפו בהתרה זו של ערב ראש השנה וערב יום כיפור (ד.ע.)

[מ"מ צריך לדעת שאין היתר בזה לזלזל בנדרים ושבועות ולסמוך שיש לנו ביטול מראש, שלא יתן לאדם פתח לנדור ולהישבע כרצונו, שתקנה זו נועדה להציל ולא להתיר לכתחילה].

ג. טוב לעשות התרה זו הכללית לכתחילה בפני עשרה ועדיף שיהיו אנשים שמבינים את ההלכות שלומדים (חזו"ע ימים נוראים עמ' מג) ואם אי אפשר אז בפני שלשה (ס"ט).

ד. צריך כל אדם להבין את נוסח התרת הנדרים הכללית הזו ולא כמו שחושבים עמי הארצות שזו אמירת תחינה ובקשה גרידא (כה"ח סי' תקפ"א ס"ק כט, כל נדרי לגר"י שטסמן פ"פ ס"ב).

ה. כל אחד צריך להופיע בעצמו להתרת נדרים ואי אפשר למנות שליח להתרת נדרים (ע"פ שו"ע יו"ד

ס' רכח ס"טז) אבל אישה שאינה יכולה להיות נוכחת בהתרת נדרים ושבועות הכללית הזו תמנה את בעלה שיהיה שליח שלה להתרת נדריה (ע"פ שו"ע יו"ד ס' כלל ס"ט, שו"ת אור לציון ח"ד לגר"ב אבא שאול ע"מ ג, פסקי תשובות ס' תקפ"א ס"ח) ובהתרת הנדרים הזו יכוון הבעל גם עבור אשתו [ובנוסח יוסיף "שתתירו לנו ולנפשותינו ולנשינו" או "שנדרנו ונשבענו אני ואשתי" וכי"ב] (כל נדרי לגר"ג שטסמן פ"עט ס"ו, חזו"ע ס). והאב פוטר את ילדיו הקטנים, אבל את ילדיו הגדולים מגיל מצוות לא, ולכן הם צריכים להופיע בהתרת הנדרים (פסקי תשובות ס).

ערב החג א. אין אומרים וידוי ונפילת אפים בתפילת שחרית ומנחה בערב רה"ש [יום שני] אבל בסליחות באשמורת הבוקר אומרים וידוי ונפילת אפיים אפילו לאחר עלות השחר (שו"ע ס' תקפ"א ס"ג) [קודם נץ החמה] (ילקו"י עמ' ר"א, חזו"ע ימים נוראים עמ' מז).

ב. מעלת יום ערב ראש השנה גדולה מאוד, ויזהר בו ביותר שלא לאבד אפילו רגע אחד, וישתדל בו בלימוד תורה, בתפילה בכוונה, בקיום מצוות ובחשבון נפש, כי יש בכוח יום זה לכפר על כל עוונותיו של כל השנה, שהכל הולך אחר ה"חיתום" (ילקו"י ימים נוראים עמ' קכח-קכט).

ג. טוב לאפות חלות ולהפריש מהם "הפרשת חלה" כדי להוסיף זכויות ליום הדין (ילקו"י שם עמ' קל"ב).

ד. יש נוהגים ללכת בערב רה"ש לבית הקברות להשתטח ולהתפלל על קברות צדיקים ונותנים צדקה לעניים (שו"ע ס' תקפ"א בהרמ"א) וההולך לשם לא ישים מגמתו נגד המתים, אלא יבקש רחמים מהש"ת בזכות הצדיקים שוכני עפר (חזו"ע עמ' נ"ג-נ"ד).

ה. טוב להרבות בצדקה לעניים [וכן לעמלי תורה (ילקו"י ימים נוראים עמ' קכז)] בערב ראש השנה (הרמ"א ס' תקפ"א ס"ד, כה"ח ס"ק לז) שהרי תשובה, תפילה וצדקה מעבירים את רוע הגזירה (ילקו"י ס). ו. אין תוקעים בשופר בערב ראש השנה (יום שני) (שו"ע ס"ג כה"ח ס"ק עז) והרוצה לתקוע כדי להתלמד יעשה זאת בביתו בחדר סגור (משנ"צ ס"ק כ"ד).

ז. מנהג יפה להסתפר ולכבס בגדים ולגזוז ציפורנים בערב רה"ש (שו"ע ס"ד) וטוב להסתפר קודם חצות יום [12:34] (בא"ח נכזים ס"ג, כה"ח ס"ק פ). ויש נוהגים לטבול במקווה טהרה בערב רה"ש ומנהג יפה הוא (בהרמ"א ס) וטוב לא לפני שעה קודם חצות יום (משנ"צ ס"ק כז) ואם אינו יכול לטבול במקווה נכון שישפוך על גופו מעל 12.5 ליטר מים (משנ"צ ס"ק כז) ואפשר לעשות זאת גם ע"י מקלחת ואפילו גם ע"י מים חמים (ילקו"י עמ' כז ועמ' תמח).

ח. גם הנוהגות לבשל את סעודות ראש השנה בחג עצמו [ע"י העברה מאש לאש], מכל מקום את התבשילים לסעודות ליל ראש השנה השני תבשלנה לפני החג [כדי שהאוכל יהיה מוכן לזמן הסעודה] ט. בערב ראש השנה יזהר להתפלל תפילת מנחה כי היא התפילה האחרונה של השנה והכל הולך אחר החיתום (בא"ח נכזים ס"ב).

י. יקפיד אדם לשוב בתשובה בכל ליבו וכ"ש מעבירות שבין אדם לחברו ולא ימתין עד יוה"כ לבקש מחילה מחברו אלא יקדים כבר לפני ראש השנה (כה"ח ס"ק נט).

יא. האשה לא תברך "שהחיינו" בהדלקת הנרות שהרי יוצאת ב"שהחיינו" שבקידוש (ס).

יב. נהגו לאכול בשני הלילות של ראש השנה מיני מאכלים [ה"סימנים"] לסימן טוב לכל ימות השנה (שו"ע ס' תקפ"ג ס"א). שהם: רוביא (לוביא), קרא (דלעת), כרתי (נקי מתולעים), סילקא, תמרים [לפתוח ולבדוק מתולעים], רימונים, תפוח בדבש, ראש כבש ["חלק בית יוסף" דווקא] (שו"ע ס"א-ב) ואם אין ייקח בשר ראש של בהמה ("חלק בית יוסף") (כה"ח ס"ק כ"ד) או דג [שופר לציון לגר"ב מולפי עמ' קיז, תורת מועדים עמ' סט] [אם לוקח ראש של דג לא ייקח של סלומון מאחר שיש בראשו תולעים, אלא ייקח של דגי בריכות כגון: קרפיון, מושט וכדו' שנקיים מתולעים].

הטעם: לאכילת דברים מתוקים [ה"סימנים"] ו"יהי רצון" שאומרים, אין הכוונה דרך תפילה שאין מקום לתפילה בשעת האכילה, אלא זה מהווה ביטחון ואמונה שמראה שהוא מאמין ובוטח שכן יהיה, כדי שאם נגזר להיפך ח"ו יהיה נהפך ע"י אמירה זו לטובה אמן כ"ר. (חכמת שלמה ס' תקפ"ג ס"ק א לגר"ג קלוגר נ"כ על שו"ע) יג. יש נוהגים שלא לאכול מאכלים חמוצים אלא רק מתוקים לסימן טוב שתהיה כל השנה טובה ומתוקה (כה"ח ס' תקפ"ג ס"ק יח, משנ"צ ס"ק ה) ולעניין אכילת מאכלים חריפים יש נמנעים ומי שרגיל באכילתם בכל השנה יכול לאוכלם גם בראש השנה (ילקו"י ימים נוראים עמ' רח"ב צ"ח עובדיה יוסף).

יד. את הכרתי והסילקא (למי שלוקח תרד) אין לאכול אם אינם נקיים מתולעים, אך יאמר את ה"יהי רצון" מבלי לאוכלם, יש לפתוח ולבדוק את התמרים מתולעים לפני האכילה.

טו. יש נוהגים לאכול את ה"סימנים" אחרי הקידוש לפני שנוטל ידיים לסעודה, ו**הנכון** יותר לאוכלם בתוך הסעודה אחרי אכילת כזית פת של ברכת המוציא (תורת מועדים ס' ד ס"א).

טז. * כשאוכל את ה"סימנים" בתוך הסעודה מברך רק "על העץ" ופוטר את כל העץ, אבל על "האדמה" לא יברך שהרי הפת פוטרם, מ"מ טוב להביא פרי אדמה שלא נפטר בפת כגון: בוטנים, אבטיח או מילון וכדו', ויברך "על האדמה" ויתכוון לפטור את כל "האדמה" שבסימנים (מועדים כהלכה ס' ו' ס"ד). * כשאוכל את הסימנים לפני הסעודה מברך על "העץ" פעם אחת ופוטר את

כל "העץ", ומברך על "האדמה" פעם אחת ופוסט את כל האדמה. [ויזהר שלא יאכל כזית יחד מפירות שבעת המינים וכן לא כזית יחד משאר הפירות והירקות, שאם יאכל שיעור יכנס לספק אם לברך ברכה אחרונה. ואם אכל שיעור בתוך חצי שעה לארוחה להלכה לא יברך ברכה אחרונה – ולכן כדי לצאת מכל ספיקות אלו יעשה את "הסימנים" בתוך הסעודה (הלכות עולם ח"צ עמ' רכח).] * לפני שמטבילים תפוח בדבש יש ליטול ידיים כדין דבר שטיבולו במשקה (עין שו"ע סי' קנח) [דווקא כשאוכל את הסימנים לפני הנטילה].

* כשמברך "שהחיינו" על פרי חדש פוסט את כל הפירות שצריכים ברכת "שהחיינו" שנמצאים על השולחן (ס"ס ד), ולכן יביאם לאחר הקידוש שאם לא כן יפסדו בברכת "שהחיינו" שבקידוש.

יז. כשצריך לברך על פרי "עץ" או "אדמה" [ע"פ האמור בסעיף הקודם]: מברך קודם ברכת הפרי וטועם מהפרי ואז אומר ה"הי רצון" ושוב טועם מהפרי, ואם אינו צריך לברך על הפרי אומר רק את "ה"הי רצון" וטועם מהפרי (הלכות עולם ח"צ עמ' רכח).

יח. רשאי כל אחד ואחד מבני הבית לברך ברכת הפרי וברכת "שהחיינו" לעצמו ואינו חייב לצאת ידי חובה בברכתו של בעל הבית [אפילו שענה "אמן" אחר ברכת בעל הבית] ואין בזה משום ברכה שאינה צריכה, אך יכולים כל בני הבית לשמוע את הברכה וה"הי רצון" מבעל הבית ולצאת ידי חובה (ילקו"י ימים נוראים עמ' רפט).

הכנה מיום טוב ראשון של ראש השנה ליום טוב שני

- א. אסור לבשל ולהכין מ"ט ראשון ל"ט שני אפילו בשני ימים טובים של רה"ש (שו"ע סי' תקג ס"א) ולא מועיל לזה עירוב תבשילין (סדה לופים עמ' רמד). מ"מ אם עבר ובשל מ"ט ראשון ל"ט שני מותר לאכול מתבשיל זה בדיעבד (שו"ע סי' תקג ס"א) ואפילו עשה במזיד (משנ"ב ס"ק יג, חזו"ע יו"ט עמ' לה) ולכן יש להכין את התבשילים של ליל שני לפני רה"ש כדי שבליל יו"ט שני יהיה האוכל מוכן.
- ב. מותר לבשל סיר מלא בשר או דגים לפני סעודת הצהרים של יו"ט ראשון אע"פ שאינו צריך אלא לחתיכה אחת וכוונתו לאכול את הנותר ביו"ט שני, ולכתחילה צריך להיזהר שלא לומר בפירוש שמבשל לצורך יו"ט שני, אבל אחרי סעודת הצהרים אין להוסיף לסיר יותר ממה שצריך ביו"ט ראשון (שו"ע סי' תקג ס"א ומשנ"ב ס"ק י). **הטעם:** שתוספת משביחה יותר את התבשיל (משנ"ב ס"ק ה).
- ג. אפילו דבר שאינו מלאכה אלא רק טרחה כהדחת קערות וצלחות אסור לעשות ביום טוב ראשון עבור יו"ט שני (סי' תרכ"ט מג"א ס"ק ג', חזו"ע יו"ט עמ' לו). ולכן אין לשטוף את הכלים אחרי סעודה אחרונה ביו"ט הראשון שהרי מכין בזה את הכלים לסעודת ליל יו"ט שני (ילקו"י שנת ח"צ עמ' ריט). אבל כוסות מותר לרחוץ שהרי כל הזמן שותים בהם (ילקו"י ס"ק עמ' רנא).
- ד. מותר לנקות את השולחן לאחר הסעודה האחרונה ביו"ט ראשון כדי שהבית יראה מסודר (ילקו"י ס"ק). אבל להכין את השולחן לסעודת ליל יו"ט שני של רה"ש אסור ביו"ט ראשון (סי' תרכ"ט ס"א בהרמ"א). ה. אין להציע את המיטות ביו"ט ראשון עבור יו"ט שני אלא אם כן המיטה נמצאת במקום שעוברים וזהו גנאי ליו"ט שישאר כך ונחשב לצורך יו"ט ראשון שמותר (כה"ח סי' קכ"ד ס"ק יד).
- ו. מותר להוציא אוכלים, משקים או חלה קפואים ביו"ט ראשון כדי שיופשרו עבור סעודת ליל יו"ט שני של רה"ש ואין זה נחשב להכנה (שו"ע מקולר ענין ילחק אור"ח ח"ג סי' לו ס"ב, חזו"ע שנת ח"צ עמ' תמז, נטע גבריאל יו"ט פ"ט סי' ט). אבל לא ישימם על הפלטה או יחמם על מקור אש ביו"ט ראשון עבור ליל יו"ט שני (תורת מאיר לגר"מ פנחסי ח"א סי' עג).
- * אפשר לפתור זאת ע"י ששימו את הפלטה בערב רה"ש עם שעון שבת ויכוונו שהפלטה תכבה למשך שעה בזמן שרוצה לשים את המאכלים לחממם ביו"ט ראשון עבור יו"ט שני (ילקו"י סי' תקנו).
- ז. מותר להכניס למקרר בקבוקי שתיה ביו"ט ראשון של רה"ש כדי שיתקררו עבור ליל יו"ט שני של רה"ש ואין זה נחשב להכנה, ועדיף לשים בעוד היום גדול (ילקו"י שנת ח"צ עמ' רכב ס"ק כו, עין אלני סלמה לגר"ש מנגנו סי' קכ"ג ס"ד בהצנת ילקו"י דה, עין חזו"ע ס"ק, אבני יספה לגר"י פיינגלדלר ח"ח אור"ח סי' ענף ה).
- הטעם:** היות ועשוי לשותות בכל רגע (ילקו"י ס"ק).
- ח. מדליקים נרות בליל יו"ט שני בצאת הכוכבים, אך אם רוצים להדליק ביו"ט ראשון סמוך לכניסת יו"ט שני מותר רק כשמתחיל להחשיך ונחשב שיש לו צורך בזה עדיין ביו"ט ראשון ולכן אין זה נקרא מכין מיו"ט ראשון ליו"ט שני (שו"ת רב פעלים ח"ד סי' סג, שמירת מועדים לגר"ש גנסי עמ' 292, שמירת שנת ההלכה פ"מ מד"ג, משנ"ב סי' תקיד ס"ק לג).
- ט. אסור לגלול ס"ת ביו"ט ראשון של רה"ש ליו"ט השני לקריאה (משנ"ב סי' תרכ"ז ס"ק ה כה"ח ס"ק יב). אך אם קורא בתורה מס' פסוקים באותו מקום שגלל, לא נקרא הכנה ומותר (ערוך השולחן סי' תרכ"ט ס"ב).

משרדי האיחוד טל: 08-864452 מייל haihud.ashdod@gmail.com

העלון מוקדש להצלחה, ישועה, פרנסה טובה, בריאות ואושר לברוריה והרצל חיים הי"ו אמן